

El Carnaval dels Animals

Pere Estelrich i Massutí

He vist *Babe, el cerdito valiente*, el film de Chris Noonan, i no m'ha semblat dolent, ans al contrari diria que és una pel·lícula entretinguda i molt ben feta. El prodigi de "fer parlar" els animals és un fet sorprenent, aconseguit a base d'ordinadors i tècniques noves. La història, un conte moralista, no és res de l'altre món, però té així mateix la seva gràcia i el seu valor com a original que és.

— Amb aquest títol vols dir que val la pena?

Sí, és cert, això de "el cerdito valiente" sona a cursi (coses de la traducció espanyola), però realment no ho és gens cursi. Diria que tot el contrari, és innovador.

Babe té una banda sonora interessant.

El tema principal, el que ens surt a camí quasi bé tot el temps, està agafat de la *Tercera Simfonia en do menor Op. 78* de Saint-Saens, la gran obra simfònica amb orgue del compositor francès. D'aquesta monumental partitura, els autors de la banda sonora n'agafen la melodia en forma de coral que Saint-Saens desenvolupa sobretot en el tercer moviment.

— I aquest Saint-Saens, que no té també alguna obra dedicada als animals?

En efecte, *El carnaval dels animals* (que ell mateix subtitulà com a *Fantasia zoològica* per a dos pianos, quintet de corda, flauta, clarinet i xil·lòfon) és una de les seves partitures més populars, però no té res a veure amb el tema d'aquesta simfonia amb orgue, encara que ambdues composicions són del mateix any, 1886.

Com si d'unes variacions es tractàs, el conegut tema d'aquesta simfonia acompanya bona part de les aventures d'aquest porc a la granja animal.

Nigel Westlake, el compositor que signa aquesta banda sonora, ha emprat la partitura del compositor francès fins a la pròpia paròdia: el tema dels títols de crèdit, per exemple, és una cançó a més velocitat de la que pertoca escrita a partir de la melodia principal.

Però a més d'aquestes adaptacions de l'obra de Saint-Saens, a *Babe* hi apareixen altres fragments de composicions clàssiques, degudament transformats. Així hi trobam unes variacions del *Pizzicati* del ballet *Sylvia* de Delibes, una curiosa versió del *Toreador* de l'òpera *Carmen* de Bizet, una variació sobre un tema de Grieg i fins i tot un fragment del *Cantique de Jean Racine* de Fauré, quasi res!

— I de modern?

Doncs també alguns: *Blue moon*, per exemple, en una versió accelerada cantada per les ratetes que també posen veu a *If I had words*, el tema principal.

